

Magazin

for
NATUR- OG MENNESKEKUND SKAB.

Redigeret

af

J. P. Pottiger.

Ny Suite.

Kobberne

af

A. Hansen.

17. November.

Nr. 7.

1847.

Innhold: Thorvaldsens Grav (med Prospect). Slaget ved Jena (Fortsættelse). Martinsvæggen (Fortsættelse.)

Thorvaldsens Grav.

(Med Prospect.)

Midt i den smukke aabne Gaard, der omstutes af de fire Gleie af den Pragtbygning, hvori Thorvaldsens mangfolde Værker og kunstneriske Ejendele inden for Tid ville findes opstillede og hensatte, Alt paa sin bestemte Plads, og saaet sige ved Foden af den ligefaa simple som majestætiske Christus-Sal, hvorfra Grefseren, omgivne af sine Apostler, kaster Diet ud over Gaarden og den hele Bygning, ønskede den store Kunstner, at hans jordiske Levninger maatte finde deres Hvilested.

Overensstemmende med dette Ønske har man og der gravet den Grav, hvori hans Kiste vil vorde nedsat, saasnart Museet har naært sin Huldendelse. Graven er paa Bunden belagt med sort Mosaikarbeide, hvori er anbragt et Kors med Thorvaldsens Dodsaar 1841. Siderne af Graven ere blaae, og decorerede paa Endefladerne med hvide Lilier, paa Sidesfladerne med Roser. Øven over Graven vil der blive lagt trenede flade Stene, decorerede forneeden paa samme Maade, og den hele Grav omgiven med en poleret Granit-Garniture, hvori Navnet Albert Thorvaldsen vil blive indhugget, og indenfor hvilken Pladsen vil blive opfyldt med Jord. Det hele indre Arbeide i Graven er udført paa samme Maade og i Overensstemmelse med Bygningens Sidesfader, der omgive Gaarden og Graven, der saaledes i al sin Simpelhed nødvendigt vil komme til at giøre et mægtigt Indtryk paa den, der, efter først at have vandret om i Museets Sale, her standser, for at vie Skaberen af alle hine store Værker sin

sidste Tanke inden han forlader dette Tem-
pel for Thorvaldsen og hans Kunst.

Slaget ved Jena.

(Fortsættelse.)

Medens Napoleon tog de omtalte Forholdsregler, var Fyrsten af Hohenlohe i fuldkommen Uvidenhed om den Stjæbne, der ventede ham. Da han stedse var i den Tro, at Hovedmassen af den franske Armee, istedtfor at opholde sig for Jena, ilde til Leipzig og Dresden, formodede han, at han i det Høieste vilde have at gjøre med Marshallerne Lannes's og Augereau's Corps'er, der, som han meente, efter at de efter Træfningen ved Saalfeld vare gaaede over Saale, maatte vise sig imellem Weimar og Jena, som om de vare marscherede ned fra Thyringerstovens Høje. Medens han ifolge denne Anskuelse ikke tænkte paa at gjøre Front mod Jena, havde han kun mod denne Retning stillet General Tauenziens Corps, og opstillet sin Armee langs med Landeveien fra Jena til Weimar. Hans venstre Fløj, bestaaende af Sachserne, bevogetede „die Schnecke“, hans høire strakte sig til Weimar og sluttede sig til General Rüchels Corps. Da imidlertid Tirailleurilden, som man fornam paa Landgrevens-Bjerg, vakte en vis Uro, og General Tauenzien forlangte Understøttelse, saa lod Fyrsten af Hohenlohe den sachsiske Brigade Cerrini, den preussiske Brigade Kaniß og flere Cavalleri-

effadroner gribe til Baaben og beordrede disse Tropper til Landgrevens-Bjerg, for at fordre Transmændene deraf, om hvilke han troede, at de først nylig havde opstillet sig der. Først som han kød i Begreb med at udføre denne Beslutning, bragte Oberst von Massenbach ham fra Hertugen af Brunsvigs Side den gjenlagne Besaling, ikke at indlade sig paa nogen alvorlig Træfning, at indstrække sig til at forsøre Overgangene over Saale og isærdeleshed den ved Dornburg, som vakte nogen Engstlighed, fordi man der havde bemærket nogle lette Tropper. Fyrsten af Hohenlohe, som var blevet den mest lydige Underseltherre, da han just ikke skulle have været det, adlod strax disse Besalinger fra Hovedqvarteret. Alligevel var det besynderligt, at man, for at efterkomme Besalinger ikke at indlade sig paa noget Slag, opgav det nævne Pas, gennem hvilket man næste Morgen skulle modtage et stjæbnesvængert Slag. Hvordan det end forholder sig, nok er det, at han opgav at tage Landgrevens-Bjerg tilbage, og lod sig noie med at sende den sachsiske Brigade Cerrini til General Tauenzien, og ved Nerkwitz, ligeoversor Dornburg, under General Holzendorfs Besaling, at opstille den preussiske Brigade Kaniß, Pelet's Füsilierer, en Bataillon Schimmelpfennig og endelig flere Asdelinger Cavalleri og Artilleri. Han stikkede selv nogle lette Ryttere til Dornburg, for at erfare hvad der foregik der. Til disse Forholdsregler indstræknedes Fyrsten af Hohenlohe sig; han kom igjen til sit Hovedqvarter Capellendorf nær ved Weimar, idet han meente, at han med 50,000 og med Indbefattelse af Corpset under Rüchel, selv 70,000 Mand, dækket mod Dornburg ved